

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agencia Națională de
Administrare Fiscală

Str. Apolodor, nr. 17, sector 5,
București, CP 050741
Tel. : 021/ 319.97.54
Email: contestatii.anaf@anaf.ro

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor

DECIZIA nr.   din   2020
privind soluționarea contestației formulată de
XX S.A.

înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor
din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală
sub nr.   2015
și reînregistrată sub nr. **A-SLP   2020**

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de **XX S.A.** înregistrată la ONRC sub nr.J   , având CUI   cu sediul social în   , ca urmare a soluționării definitive a litigiului înregistrat sub nr.   din 2016 având ca obiect anularea Deciziei de soluționare nr.   din 2016 și obligarea A.N.A.F. la soluționarea pe fond a contestației formulate împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr.   emisă de organele fiscale din cadrul D.G.A.M.C. în baza Raportului de inspecție fiscală nr.   .

Prin Decizia nr.   Din   2016, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul A.N.A.F. a dispus :

*“Suspendarea soluționării contestației formulată de **XX S.A.** împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr.   pentru suma de lei, reprezentând :*

lei - redevența minieră,

lei - dobânzi aferente redevenței,

lei - penalități aferente redevenței,

procedura administrativă urmând a fi reluată la data la care organul fiscal sau contestatara va sesiza organul de soluționare asupra încetării definitive a motivului care a determinat suspendarea.”

Împotriva Deciziei nr.   din 2016, societatea a formulat acțiune în contencios administrativ, iar prin Sentința civilă nr.   din 2016, Curtea de Apel București – Secția a VIII - a Contencios Administrativ și Fiscal a admis cererea de chemare în judecată formulată de **XX S.A.** împotriva Deciziei de

solutionare nr.   din 2016 si a obligat parata A.N.A.F. sa procedeze la solutionarea pe fond a contestatiei nr.   formulata impotriva Deciziei de impunere nr.

Împotriva Sentinței civile nr.   din 2016, ANAF a formulat recurs care a fost respins de Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr.   din 2020.

Având in vedere soluția Înaltei Curți de Casație și Justiție din Decizia nr.   din 2020, definitivă, care este de punere imediată în aplicare, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor va proceda la soluționarea pe fond a contestației formulată de **XX S.A.**, denumită în prezenta decizie **XX S.A.** pentru suma de   **lei**, reprezentând :

- lei - redevența minieră,
- lei - dobânzi aferente redevenței,
- lei - penalități aferente redevenței.

I. Prin contestația nr. formulată împotriva Decizie de impunere nr.F-MC , emisă de organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili, societatea susține următoarele:

Prin Raportul de inspecție fiscală nr.   , organele de inspecție fiscală au constatat că în perioada 01.01.2010 - 31.12.2013 a fost constituită și virată la bugetul statului, redevența minieră, urmare nerespectării prevederilor art.III din Legea nr.262/2009 privind aprobarea O.U.G. nr.101/2007 pentru modificarea și completarea Legii minelor nr.85/2003, a Legii petrolului nr.238/2004 și ale Ordinului Președintelui A.N.R.M. nr.198/2009 pentru aprobarea Instrucțiunilor tehnice privind modul de evidență, raportare, calcul și plată a taxei pe activitatea minieră și a redevenței miniere.

Potrivit constatărilor organelor de inspecție fiscală, **XX S.A.**, în calitate de titulară a unor licențe de exploatare, a achitat o redevență de 2 % din valoarea producției miniere, dar avea obligația de a încheia cu Agenția Națională pentru Resurse Minerale, acte adiționale pentru stabilirea valorii redevențelor pe unitate de producție la cuantumul de :

- 0,80 euro pentru săruri halide și respectiv
- 0,35 euro pentru calcare industriale și construcții și pentru tufuri industriale.

XX S.A. considera că, respectivele contracte de licență încheiate cu Agenția Națională pentru Resurse Minerale au natura juridică a contractelor de concesiune, conform art.136 alin.3 si alin.4 din Constitutie, care conțin:

- o parte reglementată/legală, care potrivit art.31 din Legea nr.219/1998 și art.53 alin.1 din O.U.G. nr.65/2006, poate fi modificată de concedent în mod unilateral, cu notificarea prealabilă a concesionarului din motive excepționale legate de interesul național, sau, după caz, local,

- o parte negociată/contractuală a cărei modificare poate avea loc doar în condițiile dreptului privat, prin acordul de voință al ambelor părți contractante.

Contestatară susține că sumele stabilite în sarcina sa sunt nejustificate și nu au suport legal, motivând că prevederile art.III alin.1 din Legea nr.262/2009 privind aprobarea O.U.G. nr.101/2007 pentru modificarea și completarea Legii minelor nr.85/2003 și a Legii petrolului nr.238/2004 se aplică doar licențelor negociate și încheiate după intrarea în vigoare a Legii nr.262/2009 și nicidecum licențelor aflate deja în curs de executare la acea dată, cum sunt licențele analizate de inspectorii A.N.A.F., care beneficiază de principiul conservării conținutului lor, în forma și de la data emiterii, inclusiv în ceea ce privește nivelul redevenței.

Totodată, susține ca, singura situație în care aceste licențe pot fi modificate este aceea în care ambele părți, respectiv titularul licenței și autoritatea publică competentă, convin acest lucru, caz în care noile niveluri ale redevențelor se aplică, nu în temeiul prevederilor Legii nr.262/2009, ci ca efect al voinței părților care au decis modificarea conținutului inițial al licenței prin acte adiționale.

Societatea arată ca există cazuri similare, în care organele de inspecție fiscală au impus aplicarea prevederilor Legii nr.262/2009, în condițiile în care contribuabilii aveau licențe obținute anterior intrării în vigoare a respectivului act normativ, iar practica judiciară a fost în sensul admiterii contestațiilor și exonerării la plata sumelor stabilite suplimentar.

Contestatară invocă în susținere: Sentința nr.1371/CAF/2011 a Tribunalului Alba - Secția de Contencios Administrativ și Fiscal, Decizia nr.847/CA/2014 a Curții de Apel Constanța - Secția de Contencios Administrativ și Fiscal și Decizia nr.670/08.02.2013 prin care Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de Contencios Administrativ și Fiscal a decis ca *„plata redevenței este un aspect ce ține de partea comercială a contractului și nu de partea reglementată”*.

Societatea invocă prevederile art.21 alin.2 și art.60 alin.1 din Legea minelor nr.85/2003, cu modificările și completările ulterioare, precum și pe cele ale art.45 alin.1 lit.i) din O.U.G. nr.101/2007 pentru modificarea și completarea Legii minelor nr.85/2003 și a Legii petrolului nr.238/2004, arătând că redevențele miniere au fost stabilite la încheierea licențelor, adică în anul 1999, fiindu-i opozabile prevederile Legii minelor nr.61/1998 și nu prevederile legale invocate prin Raportul de inspecție fiscală nr.F-MC 324/26.11.2015.

XX S.A. arată că prin Procesul verbal nr. , organele de inspecție fiscală din cadrul D.G.A.M.C. au verificat perioada 01.01.2006 - 30.06.2010 și au constatat că societatea *„a virat redevența minieră în cuantumul și la termenele legale, în conformitate cu art.45 din Legea minelor nr.85/2003”*, neexistând nicio referire la obligația societății de a aplica prevederile O.U.G.

nr.101/2007, aprobată ulterior prin Legea nr.262/2009, în vigoare după data de 08.10.2007.

Contestatară invocă acte de control ale D.G.A.M.C. și ale Direcției Generale de Inspecție Economico-Financiară din cadrul Ministerului Finanțelor Publice și concluzionează că nu i-a fost aplicată niciodată pe perioada 2010-2013 vreă sancțiune legată de constatarea unei contravenții privind plata necorespuzătoare a redevențelor.

Societatea invocă prevederile art.21 alin.2 din O.U.G. nr.101/2007 pentru modificarea și completarea Legii minelor nr.85/2003 și a Legii petrolului nr.238/2004, conform cărora prevederile licențelor detinute din anul 1999, rămân nemodificate pe toată durata inițială a acestora, cu excepția cazurilor în care părțile convin modificarea/completarea acestora.

În concluzie, **XX S.A.** susține că sumele cu titlu de redevență minieră și accesoriile stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr.F-MC sunt nelegal stabilite, fiind nedatorate.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr. emisă în baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr. , organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili, au stabilit obligații fiscale suplimentare de plată în sarcina contestatarii în sumă de lei, reprezentând :

- lei - redevența minieră,
- lei - dobânzi aferente redevenței,
- lei - penalități aferente redevenței.

Perioada supusă verificării : 01.01.2010 - 31.12.2013.

Din verificările efectuate asupra documentelor prezentate de societate, respectiv: licențele de exploatare, balanțele de verificare, documentele justificative pe baza cărora s-au efectuat înregistrările contabile privind redevența minieră, declarațiile fiscale privind obligațiile de plată la bugetul general consolidat și ordinele de plată prin care s-a efectuat plata redevenței miniere, organele de inspecție fiscală au constatat că **XX S.A.** deține:

- licențele de exploatare nr. pentru **sare gemă** valabile pentru perioada 1999-2018, aprobate prin H.G. nr.550/13.07.1999 în perimetrele de exploatare:

- licența de exploatare nr. pentru **calcar** valabilă pentru perioada 1999-2018, aprobate prin H.G. nr.550/13.07.1999 în perimetrul de exploatare

- licențele de exploatare nr. pentru **tuf vulcanic** valabile pentru perioada 1999-2018 în perimetrele de exploatare :

- licența de exploatare nr.   pentru **șisturi grafitoase** valabilă pentru perioada 1999-2018, aprobate prin H.G. nr.550/13.07.1999 în perimetrul de exploatare

- licențele de exploatare nr. pentru **pegmatit cu mică și feldspat** valabile pentru perioada 1999-2018 în perimetrele de exploatare:

Organele de inspecție fiscală au constatat ca, în conformitate cu prevederile art. 31 alin (1) din Legea minelor nr. 61/1998, cu modificările și completările ulterioare, contestatara era obligată și a achitat la bugetul de stat, redevența miniera stabilită în cota de 2% din valoarea producției miniere realizată anual, obligație prevăzută și în licențele de exploatare, la art. 11.1.1 din cadrul Articolul XI „*Stabilirea și plata redevenței miniere*”, secțiunea „*Stabilirea redevenței miniere*”, încheiate cu Agenția Națională pentru Resurse Minerale.

La data de 27.03.2003, Legea minelor nr.61/1998 a fost abrogată de Legea minelor nr.85/2003.

Având în vedere prevederile art.44 alin.(1) și art.45 alin.(4) din Legea nr.85/2003 și litera A pct (1) din „*Instructiuni tehnice privind modul de evidență, raportare, calcul și plata a taxei pe activitatea miniera și a redevenței miniere*” aprobate prin Ordinul nr.198/2009, cu modificările și completările ulterioare, emis de președintele ANRM, precum și prevederile art.1 pct.3 și pct.4 din Legea nr.262/2009 privind aprobarea O.U.G. nr.101/2007 pentru modificarea și completarea Legii minelor nr.85/2003 și a Legii petrolului nr.238/2004, în vigoare începând cu data de 16.07.2009, organele de inspecție fiscală au stabilit ca, **XX S.A.** avea obligația de a încheia acte adiționale la licențele de exploatare pentru stabilirea valorii redevențelor pe unitate de producție la quantumul de: 0,80 euro pentru săruri halide și respectiv 0,35 euro pentru calcare industriale și construcții și pentru tufuri industriale și de a plăti către bugetul de stat o redevență pe unitatea de producție.

Astfel, după data intrării în vigoare a prevederilor Legii nr.262/2009 privind aprobarea O.U.G. nr.101/2007 pentru modificarea și completarea Legii minelor nr.85/2003 și a Legii petrolului nr.238/2004, Agenția Națională pentru Resurse Minerale a comunicat conducerii **XX SA**, prin adresele nr. din 2009, nr. din 2009 și nr. din 2012, modificarea taxelor și redevențelor pentru activități miniere la licențele de exploatare în vigoare și a solicitat asigurarea prezenței reprezentantului legal al contestatarei la sediul Agenției, în vederea semnării actelor adiționale la licențele de exploatare, în condițiile stabilite prin Legea nr.262/2009.

Organele de inspecție fiscală au consemnat că prin „*Nota cu privire la implicațiile aplicării redevenței miniere conform O.U.G. nr.101/2007 aprobată prin Legea nr.262/2009 la XX S.A.*” înregistrată sub nr. din 2009, conducerea executivă a societății a informat Consiliul de Administrație cu privire la faptul că „*...față de cele prezentate informăm Consiliul că am*

înaintat Agenției răspunsul anexat și că am refuzat semnarea actelor adiționale la contractele de licență în condițiile impuse”.

În vederea clarificării aspectelor referitoare la plata redevențelor miniere pentru perioada supusă verificării, organele de inspecție fiscală, în baza prevederilor art.52 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală au formulat nota explicativă nr. în atenția directorului general al societății dl. A, nota explicativă nr. în atenția directorului economic d-na R și respectiv nota explicativă nr. în atenția d-lui economist V .

Deoarece conducerea executivă a contestatarii a refuzat semnarea actelor adiționale la contractele de licență, în condițiile stabilite prin Legea nr.262/2009 privind aprobarea O.U.G. nr.101/2007 pentru modificarea și completarea Legii minelor nr.85/2003 și a Legii petrolului nr.238/2004, organele de inspecție fiscală au constatat că au fost încălcate prevederile art.I pct.3, art.II și art.III din respectivul act normativ, coroborate cu prevederile lit.C pct.6 lit.b) și lit.E pct.1 din Instrucțiunile tehnice privind modul de evidență, raportare, calcul și plata taxei pe activitatea minieră și a redevenței miniere aprobate prin Ordinul Președintelui A.N.R.M. nr.198/2009, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, conform prevederilor art.105 alin.1 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, organele de inspecție fiscală au procedat la analiza corelată a situațiilor întocmite de societate, a bilanțurilor de verificare și a ordinelor de plată și au stabilit că **XX S.A.** trebuia să aplice pe perioada verificată, o redevență pe unitatea de producție minieră în cuantum de 0.80 euro pentru săruri haloide și în cuantum de 0,35 euro pe unitatea de producție minieră pentru calcare și tufuri industriale.

Redevența minieră se achită la cursul de schimb oficial lei/euro stabilit în prima zi lucrătoare a lunii octombrie a anului precedent, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, conform prevederilor art.4 din Legea nr.262/2009 privind aprobarea O.U.G. nr.101/2007 pentru modificarea și completarea Legii minelor nr.85/2003 și a Legii petrolului nr.238/2004.

În concluzie, a fost stabilită în sarcina contestatarii redevența miniera suplimentară pentru perioada 2010 – 2013 în sumă de lei.

De asemenea au fost calculate în baza prevederilor art.119 alin.(1) și art.120 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, până la data de 15.10.2015, accesorii în suma de 19.428.823 lei reprezentând:

lei - dobânzi aferente redevenței,

lei - penalități aferente redevenței miniere.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, se rețin următoarele:

Referitor la suma de lei, reprezentând :

lei - redevența minieră,

lei - dobânzi aferente redevenței,

lei - penalități aferente redevenței,

Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor este investită să se pronunțe dacă contestatara datorează redevențele miniere stabilite suplimentar pentru perioada verificata pentru licențele aflate în curs de derulare, prin majorarea cotei de redevență, în condițiile în care societatea contestatara nu a renegociat licențele prin încheierea de acte adiționale cu autoritatea competentă.

În fapt, in perioada 01.01.2010 - 31.12.2013, **XX S.A.** a desfășurat activitate de exploatare a sarii geme, calcar, tuf vulcanic, pegmatit cu mica si feldspat, sisturi grafitoase, in baza unor licențe de exploatare, încheiate cu Agenția Națională pentru Resurse Minerale.

Urmare inspecției fiscale parțiale desfășurate la **XX S.A.**, organele de inspecție fiscală din cadrul D.G.A.M.C. au analizat modul de calcul și plata redevenței miniere pentru perioada 01.01.2010 - 31.12.2013 fiind verificate un numar de 15 licențe de exploatare valabile pentru perioada 1999-2018 fiind emisa Decizia de impunere nr.F-MC prin care s-au stabilit obligații suplimentare în sumă de lei reprezentând redevența minieră și accesorii aferente.

Având în vedere modificările legislative apărute în privința aplicării Legii nr.85/2003, respectiv după apariția OUG nr.101/2007, a Legii nr.262/2009 și a OUG nr.102/2013, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea nu a aplicat corespunzător prevederile legale în ceea ce privește calculul, stabilirea, declararea și virarea redevenței miniere pentru resursele exploatate în baza licențelor de exploatare utilizând pentru perioada 01.01.2010-31.12.2013, redevența în cuantum de 2% din valoarea producției miniere realizată anual, cota prevazut a în licențele de exploatare, in loc de cota legală prevazuta în actele normative de modificare a Legii nr.85/2003.

Agenția Națională pentru Resurse Minerale a solicitat a solicitat conducerii **XX S.A.** incheierea de acte aditionale la licențele de exploatare, in conformitate cu prevederile art.III din Legea nr.262/2009.

Incepând cu data intrării în vigoare a prevederilor art.I pct.3 și pct.4 din Legea nr.262/2009 privind aprobarea O.U.G. nr.101/2007 pentru modificarea și completarea Legii minelor nr.85/2003 și a Legii petrolului nr.238/2004, respectiv 16.07.2009, s-a constatat ca **XX S.A.** avea obligația de a încheia acte adiționale la licențele de exploatare pentru stabilirea valorii redevențelor pe unitate de producție la cuantumul de : 0,80 euro

pentru săruri halide și respectiv 0,35 euro pentru calcare industriale și construcții și pentru tufuri industriale și de a plăti către bugetul de stat o redevență pe unitatea de producție, conform prevederilor din respectivul act normativ, motiv pentru care s-au stabilit în sarcina contestatarii obligații suplimentare în sumă de lei reprezentând redevența minieră și accesorii aferente.

XX S.A., în susținerea cauzei, arată că dispozițiile OUG nr.101/2007, ale Legii nr.262/2009 și ale OUG nr.102/2013, referitoare la noul quantum al redevențelor miniere nu sunt direct aplicabile, cu privire la licențele de exploatare în curs la data adoptării acestora, în lipsa unui act adițional la acestea, care să detalieze condițiile unor eventuale modificări/completări, și în consecință a achitat redevențele miniere aferente licențelor de exploatare care au făcut obiectul inspecției fiscale, conform quantumului stipulat în licențele de exploatare.

De asemenea, societatea invocă în susținere jurisprudența instanțelor în spete similare, precum și faptul că art.21 alin.2 din Legea minelor nr.85/2003 a rămas nemodificat, în sensul că prevederile licențelor în vigoare rămân nemodificate toată durata acestora, cu excepția cazurilor în care părțile convin modificarea/completarea acestora.

În drept, în materia redevenței miniere sunt aplicabile prevederile art.1 și art.31 alin.(1) și alin.(2) din Legea minelor nr.61/1998, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la data aprobării licențelor de exploatare verificate, care prevăd:

”Art.1- Resursele minerale situate pe teritoriul și în subsolul țării și al platoului continental în zona economică a României din Marea Neagră, delimitate conform principiilor dreptului internațional și reglementărilor din convențiile internaționale la care România este parte, fac obiectul exclusiv al proprietății publice și aparțin statului român.(...)”

Art. 31. (1) Redevența minieră convenită bugetului de stat se stabilește la o cotă de 2% din valoarea producției miniere realizate anual.

(2) Redevența minieră este datorată din ziua începerii realizării producției și este plătită trimestrial, cu scadență până la data de 20 a primei luni a trimestrului următor.”

De asemenea, în speta sunt aplicabile prevederile art.20 alin.(3), art.21 alin.(1) și 2, art.39 alin.(1) lit.t), art. 44 alin.(1), art.45 alin.(1) lit.b), art.60 alin.(1) din Legea minelor nr.85/2003, conform cărora:

“Art. 20 (3) Titularul licenței de exploatare va plăti anual o taxă pe activitatea de exploatare și o redevență minieră, conform prezentei legi.

(...)”

Art. 21 (1) Licența se încheie în formă scrisă. Pentru explorare licența intră în vigoare la data publicării ordinului președintelui autorității competente de aprobare a acesteia în Monitorul Oficial al României, Partea

l; pentru exploatare licența intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a hotărârii Guvernului de aprobare a acesteia.

(2) Prevederile legale existente la data intrării în vigoare a licenței rămân valabile pe toată durata acesteia, cu excepția apariției unor eventuale dispoziții legale favorabile titularului.

Art. 39 (1) Titularul licenței/permisului are următoarele obligații:(...)

t) să achite taxele privind activitatea minieră și redevența minieră în termenele stabilite de prezenta lege.

Art. 44 (1) Titularii licențelor/permiselor sunt obligați la plata către bugetul de stat a unei taxe pentru activitatea de prospecțiune, explorare și exploatare a resurselor minerale, precum și a unei redevențe miniere.

Art. 45

(1) Redevența minieră convenită bugetului de stat se stabilește la o cotă procentuală din valoarea producției miniere, după cum urmează:

(...)

b) o cotă de 6% pentru substanțe nemetalifere;

Art. 60 (1) Prevederile licențelor de explorare și/sau exploatare încheiate înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi și aprobate sau în curs de aprobare de către Guvern rămân valabile pe întreaga lor durată, în condițiile în care au fost încheiate.”

Se reține că scopul avut în vedere de legiuitor prin instituirea acestor dispoziții legale a fost acela al respectării principiului neretroactivității legii, dispozițiile legale anterior precizate statuând dreptul titularului unei licențe în derulare de a beneficia de efectele acesteia în condițiile în care aceasta a fost încheiată și totodată obligația corelativă de a nu aduce atingere în mod unilateral acordului de voință al părților.

Conform prevederilor art.118, art.119 alin.(1) și art.127 din H.G. nr.1208/2003 privind aprobarea Normelor pentru aplicarea *Legii minelor nr.85/2003, cu modificările și completările ulterioare:*

“Art.118 Titularii licențelor/permiselor, care realizează producție minieră, sunt supuși la plata către bugetul de stat a redevenței miniere, conform art. 45 din Legea minelor, din ziua începerii realizării producției.

Art.119 (1) Baza de calcul al redevenței miniere o constituie valoarea producției miniere realizate, stabilită în conformitate cu prețurile practicate și cu cantitatea de produse miniere rezultate, pentru perioada pentru care se

calculează, fără valoarea rezultată din activitatea de prelucrare a produselor extrase, conform prevederilor art.45 alin.(3) din Legea minelor.

(...)

Art.127 Pentru neplata în termen a taxelor pentru activitatea de prospecțiune, explorare și exploatare și/sau a redevenței miniere se datorează dobânzi și penalități de întârziere, în conformitate cu reglementările privind colectarea creanțelor bugetare, și se sancționează conform prevederilor art. 57 alin.(1) lit. c) din Legea minelor.”

Potrivit prevederilor legale invocate, se reține că titularii licențelor de exploatare plătesc anual la bugetul statului o redevența minieră, datorată din ziua începerii realizării producției și calculată în cotă procentuală din valoarea producției miniere, **fără valoarea rezultată din activitatea de prelucrare a produselor extrase**, fiind diferită în funcție de produsele miniere stabilite în licență.

Având în vedere, prevederile legale invocate mai sus, constatările organelor de inspectie fiscala, susținerile contestatoarei și documentele aflate la dosarul cauzei se reține că redevența minieră datorată bugetului de stat de către **XX SA**. rămâne cea stabilită prin licențe, sau prin actele adiționale încheiate la acestea.

In data de 08.10.2007 a fost publicată OUG nr.101/2007 pentru modificarea si completarea Legii minelor nr. 85/2003 a aprobat OUG nr.101/2007 si a modificat prevederi ale Legii nr.85/2003, care, la art.1 pct.5 modifică art.45 alin.(1) din lege, astfel:

”art. 45 (1) Redeventa miniera convenita bugetului de stat se stabilește, la încheierea licenței ori la eliberarea permisului de exploatare, după cum urmeaza:

a) o cota procentuala de 4% din valoarea producției miniere pentru cărbuni, minereuri feroase, neferoase, de aluminiu si roci aluminifere, de metale nobile, radioactive, pământuri rare si disperse, pietre prețioase si semiprețioase, produse reziduale miniere, roci bituminoase, ape minerale terapeutice, ape termominerale, ape geotermale si gazele care le insotesc, gaze necombustibile, nămoluri si turbe terapeutice;

b) echivalentul in lei a 0,70 euro, pe unitatea de producție miniera, pentru substanțe nemetalifere;

c)echivalentul in lei a 0,35 euro, pe unitatea de producție miniera, pentru roci magmatice, roci metamorfice, calcare industriale si de construcții, dolomito, gresie si tufuri industriale;...”

De asemenea, la articolul 21, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alineatele (3) și (4), cu următorul cuprins:

”(3) În cazul prelungirii duratei licenței de concesiune/ administrare sau transferului licenței de concesiune, autoritatea competentă va

renegocia condițiile concesiunii/administrației, conform prezentei legi, prin încheierea de acte adiționale, semnate de aceasta și titular.

(4) Modificarea/completarea licențelor în vigoare se realizează prin acte adiționale semnate de autoritatea competentă și titular."

La data de 13.07.2009 este publicată Legea nr.262/2009 privind aprobarea OUG nr.101/2007 pentru modificarea și completarea Legii minelor nr.85/2003 și a Legii petrolului nr.238/2004.

La art.I pct.3 din Legea nr.262/2009, se precizează:

„3. La articolul I, punctul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

5. La articolul 45, alineatele (1) și (2) vor avea următorul cuprins:

ART. 45

*(1) **Redevența minieră cuvenită bugetului de stat se stabilește, la încheierea licenței ori la eliberarea permisului de exploatare, după cum urmează: (...)***

c) echivalentul în lei a 0,35 euro, pe unitatea de producție minieră, pentru roci magmatice, roci metamorfice, calcare industriale și de construcții, dolomită, gresie și tufuri industriale; (...)

i) echivalentul în lei a 0,80 euro, pe unitatea de producție minieră, pentru săruri haloide."

De asemenea, la art.I pct.5 din același act normativ se prevede:

„5. La articolul I, punctul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

7. La articolul 60, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

ART. 60

*(1) **Prevederile licențelor în vigoare rămân valabile, pe întreaga lor durată, în condițiile în care au fost încheiate"**.*

Totodată, potrivit prevederilor art. III din Legea nr.262/2009:

“(1) În termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, titularii licențelor și autoritatea competentă încheie acte adiționale de stabilire a redevențelor astfel cum sunt reglementate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.101/2007.

(2) Actele adiționale încheiate potrivit prevederilor alin. (1) fac parte integrantă din licență și intră în vigoare, prin semnarea lor de către conducătorul autorității competente, conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr.101/2007."

La data de 01 octombrie 2009 a intrat în vigoare Ordinul Președintelui ANRM nr.198/2009 pentru aprobarea Instrucțiunilor tehnice din 28 sept 2009 privind modul de evidență, raportare, calcul și plata a taxei pe activitatea miniera și a redevenței miniere, iar în Capitolul Dispozițiilor finale

si tranzitorii prevede că: pentru ca licențele in vigoare sa poate funcționa legal, in termenul si condițiile impuse de Legea 262/2009, autoritatea competenta si titularii au obligația sa incheie un act adițional. Actul adițional face parte integranta din licența si i se aplica corespunzător prevederile art. 60 alin 1 din Legea 85/2003 cu modificările si completările ulterioare.

Având în vedere prevederile legale invocate, se reține că redevența minieră stabilită prin licențele de exploatare verificate, trebuia modificată prin renegocierea cu autoritatea competentă ANRM, după intrarea în vigoare a prevederilor Legii nr.262/2009 privind aprobarea OUG nr.101/2007 pentru modificarea și completarea Legii minelor nr.85/2003 și a Legii petrolului nr.238/2004, respectiv în termen de 90 de zile de la data de 13.07.2009.

Sintetizând constatările organelor de inspecție fiscală, consemnate în Raportul de inspecție fiscală nr. , prezentate detaliat la capitolul II din prezenta decizie și expuse la situația de fapt în cauză, se rețin următoarele aspecte:

Organele de inspecție fiscală au constatat că **XX S.A.** deține:

- licențele de exploatare nr. pentru **sare gemă** valabile pentru perioada 1999-2018, aprobate prin H.G. nr.550/13.07.1999 în perimetrele de exploatare:

- licența de exploatare nr. pentru **calcar** valabilă pentru perioada 1999-2018, aprobate prin H.G. nr.550/13.07.1999 în perimetrul de exploatare

- licențele de exploatare nr. pentru **tuf vulcanic** valabile pentru perioada 1999-2018 în perimetrele de exploatare :

- licența de exploatare nr. pentru **șisturi grafitoase** valabilă pentru perioada 1999-2018, aprobate prin H.G. nr.550/13.07.1999 în perimetrul de exploatare,

- licențele de exploatare nr. pentru **pegmatit cu mică și feldspat** valabile pentru perioada 1999-2018 în perimetrele de exploatare :

Licențele au perioada de valabilitate **1999-2018**, sunt incheiate sub imperiul prevederilor Legii minelor nr.61/1998, cu modificarile si completarile ulterioare.

Potrivit prevederilor art.31 alin.(1) si alin.(2) din Legea minelor nr.61/1998, cu modificarile si completarile ulterioare, mai suscitată, contestatara era obligată si a achitat la bugetul de stat, redevența miniera stabilita in cota de 2% din valoarea productiei miniere realizata anual, obligatie prevazuta si in cuprinsul licentelor de exploatare, la art.11.1.1 din cadrul Articolul XI „*Stabilirea si plata redevenței miniere*”,

sectiunea „Stabilirea redeventei miniere”, incheiate cu Agentia Nationala pentru Resurse Minerale, unde se specifica :

“Art. 11.1.1: „Titularul beneficiaza de prevederile art.46 din Legea minelor si este obligat la plata catre bugetul de stat a unei redevente miniere stabilita la o cota de 2% din valoarea productiei miniere realizate anual si datorata de la data de 15 iunie 1998 (data intrarii in vigoare a Legii minelor) in conformitate cu prevederile art.39 din Normele pentru aplicarea Legii minelor.

Art. 8.2.1 din Articolul VIII „Drepturile si obligatiile titularului”, sectiunea 8.2 „Obligatiile titularului”: Titularul este obligat sa respecte normele, regulamentele si instructiunile emise in aplicarea Legii minelor si prevederile prezentei licente”.

Se retine din constatarile organelor de inspectie fiscala faptul ca, potrivit dispozitiilor Legii nr.262/2009 privind aprobarea OUG nr.101/2007 pentru modificarea si completarea Legii minelor nr. 85/2003 si a Legii petrolului nr.238/2004, pentru exploatarile efectuate în perioada 01.01.2010 – 31.12.2013, **XX S.A.** trebuia să plătească redevență minieră în cuantumul prevăzut prin Legea nr.262/2009.

Se retine ca Agentia Nationala pentru Resurse Minerale, prin adresele nr. din 2009, nr. din 2009 si nr. din 2012, aflate la dosar, a solicitat conducerii **S.N. a SARII S.A.** incheierea de acte aditionale la licentele de exploatare, in conformitate cu prevederile art.III din Legea nr.262/2009.

Prin Nota interna intitulata „Nota cu privire la implicatiile aplicarii redeventei miniere conform OUG nr.101/2007 aprobata prin Legea nr.262/2009 la XX SA”, document inregistrat cu nr.2739/13.10.2009, aflat la dosarul cauzei, conducerea executiva asocietatii a informat Consiliul de administratie cu privire la faptul ca: „(...) fata de cele prezentate informam Consiliul ca am inaintat Agentiei raspunsul anexat si ca am refuzat semnarea actelor aditionale la contractele de licenta in conditiile impuse.”

Organele de inspectie fiscala, in baza prevederilor art.52 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificarile si completarile ulterioare au formulat note explicative in atentia conducerii contestatarei, in vederea clarificarii aspectelor referitoare la plata redeventelor miniere, pentru perioada verificata 01.01.2010 – 31.12. 2013, respectiv:

- Nota explicativa nr. formulata in atentia domnului A, in calitate de Director General al contestatarei,
- Nota explicativa nr. formulata in atentia domnului V, in calitate de economist in cadrul contestatarei,
- Nota explicativa nr. formulata in atentia doamnei R, in calitate de Director Economic in cadrul contestatarei.

Din analiza raspunsurilor formulate la notele explicative a reiesit ca reprezentantii **XX S.A.** au refuzat semnarea actelor aditionale la contractele de licenta in conditiile stabilite prin Legea nr.262/2009 privind aprobarea OUG nr.101/2007 pentru modificarea si completarea Legii minelor nr.85/2003 si a Legii petrolului nr.238/2004.

In concluzie, conform actelor aflate la dosarul cauzei, **XX S.A. nu a renegociat licentele de exploatare cu Agentia Nationala pentru Resurse Minerale**, respectiv nu a incheiat acte aditionale privind valoarea redeventei, conform Legii nr.262/2009.

Din conținutul prevederilor legale expuse mai sus, în succesiunea adoptării lor, rezultă în mod clar faptul că începând cu data de 13.10.2007, data intrării în vigoare a O.U.G. nr.101/2007 prevederile licențelor de exploatare, încheiate **înainte** de intrarea în vigoare a Legii minelor nr.85/2003, **rămân valabile în condițiile în care au fost încheiate, cu excepția apariției unei eventuale dispoziții legale favorabile titularilor, precum și cu excepția celor modificate prin renegociere prin acte adiționale**, în concordanță cu noile cote de redevență minieră.

Rezultă așadar că pe perioada verificată privind redevența minieră, respectiv 01.01.2010 - 31.12.2013, deși legea minelor a suferit mai multe modificări, principiul situației mai favorabile al titularului licenței de exploatare prevăzut de art.21 alin.2 nu a fost abrogat niciodată, astfel încât situația mai favorabilă pentru contestatara o reprezintă calculul redevenței miniere la cota stabilită prin licență sau prin actele adiționale încheiate, respectiv de 2% și nu cele stabilite de organele de inspecție fiscală.

Din documentele aflate la dosarul cauzei, se reține că baza de calcul asupra căreia **XX S.A.** a aplicat procentul de 2% pentru a stabili redevența minieră este corectă și totodată societatea a calculat, constituit și virat la bugetul de stat redevența minieră, pentru perioada 01.01.2010 – 31.12.2013, prin aplicarea unei cote de 2% la valoarea producției miniere din care se scade valoarea rezultată din activitatea de prelucrare a produselor extrase.

Astfel, organul de soluționare a contestației reține că organele de inspecție fiscală nu au ținut cont de faptul că noile cote de redevențe nu au fost stabilite prin acte adiționale. Este adevărat că ANRM a efectuat demersuri în vederea renegocierii și încheierii de acte adiționale prin care să se stabilească cotele reglementate de OUG nr.101/2007, respectiv Legea nr.262/2009 însă, organul de soluționare a contestației reține că aceste demersuri nu au fost concretizate în încheierea de acte adiționale aferente perioadei controlate, respectiv 01.01.2010 – 31.12.2013.

În acest sens, prin adresa A_SLP din 2020, organul de soluționare a solicitat ANRM să comunice dacă, urmare a refuzului **XX S.A.** de a încheia acte adiționale la contractul de concesiune, au fost emise acte adiționale de către ANRM în calitate de autoritate publică în materie.

Prin adresa nr.ANRM din 2020, înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor cu nr.A_SLP , ANRM a precizat că „**pentru licențele de exploatare al cărui titular este XX SA au fost emise, în anul 2014, acte adiționale în vederea actualizării taxei și redevenței în conformitate cu prevederile art.VII din OUG nr.102/2013,** acte adiționale care produc efecte de la data emiterii lor, respectiv anul 2014, **adică ulterior perioadei 01.01.2010 – 31.12.2013, perioadă care face obiectul Deciziei de impunere nr.F-MC**

Ca atare, la stabilirea stării de fapt fiscale organele de inspecție fiscală nu au avut în vedere faptul că licențele emise înainte de intrarea în vigoare a OUG nr.101/2007 și, respectiv Legea nr.262/2009, produc efecte juridice în baza contractelor încheiate inițial.

Relevantă în acest sens este jurisprudența în materia redevențelor miniere, **XX S.A.** depunând în susținerea contestației: Sentința nr.1371/CAF/2011 a Tribunalului Alba și Decizia nr.847/CA/2014 a Curții de Apel Constanța, afalate în copie la dosar, prin care se statuează următoarele:

“Potrivit art.21 alin.2 din Legea nr.85/2003, astfel cum a fost modificata și completata prin Legea nr.262/2009, prevederile legale existente la data intrării în vigoare a licenței raman valabile pe toata durata acesteia, cu exceptia aparitiei unor eventuale dispozitii legale favorabile titularului.

Numai în cazul prelungirii duratei licenței de cociune/administrare se impune renegocierea condițiilor conceiunii/administrării, prin încheierea unor acte adiționale, semnate de acesta și titular, astfel ca, legal și temeinic, instanța de fond a apreciat asupra legalității cotei de 2 % din valoarea producției minere, prevazuta de licența de exploatare detinuta de intimata reclamanta, ca ramasa neschimbata.

*Dispozitiile art.21 alin.1 din OUG nr.101/2007 sunt imperative, ceea ce inseamna ca, **pentru a fi modificata o singura clauza – inclusiv a cotei de calcul a redevenței – dintr-o licența de exploatare în vigoare, la data la care OUG nr.101/2007 a început să își producă efectele, era necesar acordul de vointa al ambelor parti, respectiv al autorității competente ANRM și al titularului, modificarea conținutului sau neputând altfel opera, aceasta reprezentând legea partilor”.***

În concluzie, se reține că instanța judecătorească a statuat că prevederile legale existente la data intrării în vigoare a licenței raman valabile pe toata durata acesteia, precum și obligativitatea acordului de vointa al ambelor parti, pentru a fi modificata o singura clauza (inclusiv a cotei de calcul a redevenței) dintr-o licența de exploatare în vigoare, aceasta reprezentând legea partilor.

De asemenea se retine ca, Înalta Curte de Casație și Justiție s-a pronunțat în spețe similare, după cum urmează:

- prin Decizia 5224/08.05.2013 s-a statuat : „în ipoteza în care s-ar accepta obligativitatea plății redevenței stabilite în conformitate cu dispozițiile din OUG nr.101/2007 și în cazul licențelor miniere anterioare, aceasta nu poate fi cerută de către organul fiscal, după cum s-a arătat deja, în lipsa încheierii unui act adițional, potrivit art.3 din Legea nr.262/2009”,

- prin Decizia nr.2508/2011 pronunțată în Dosarul nr.327/36/2010 s-a statuat : “De altfel, Legea nr. 262/07.07.2009 privind aprobarea O.U.G. nr. 101/2007, stabilește că art. 60 alin.1 din Ordonanță, va avea următorul cuprins: “Prevederile licențelor în vigoare rămân valabile pe întreaga lor durată, în condițiile în care au fost încheiate,” în felul acesta dându-se eficiență principiul securității și stabilității raporturilor juridice existente între părți în baza actelor juridice încheiate. ”,

- prin Decizia nr.2222/2010 pronunțată în Dosarul nr.164/36/2009 s-a statuat : “legiuitorul a modificat cota în raport de care se calculează redevență minieră, dar această cotă se aplică licențelor de exploatare emise sub imperiul acestor dispoziții, în vigoare la data emiterii.”

Mai mult decât atât, prin Decizia ICCJ nr.533/26.02.2016 s-a reținut în considerente că : „din conținutul prevederilor legale expuse mai sus, în succesiunea adoptării lor , rezultă în mod clar faptul că, începând cu data de 12 octombrie 2007, prevederile licențelor de exploatare, încheiate înainte de intrarea în vigoare a Legii nr.85/2003, rămân valabile în condițiile în care au fost încheiate, cu excepția celor modificate prin renegociere prin acte adiționale, în concordanță cu noile cote de redevență minieră prevăzute la art.45 din Legea nr.85/2003 modificată prin OUG nr.101/2007.”

În concluzie, se reține că instanța supremă a statuat că prevederile licențelor de exploatare rămân valabile în condițiile în care au fost încheiate, cu excepția celor care au fost renegociate în acord cu noile cote de redevență, menționate prin încheierea de acte adiționale.

Prin urmare, în temeiul prevederilor art.279 alin.(1) și alin.(2) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, unde se specifică:

“(1) Prin decizie contestația poate fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă.

(2) În cazul admiterii contestației se decide, după caz, anularea totală sau parțială a actului atacat.”,

coroborate cu pct.11.3 din O.P.A.N.A.F. nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind

Codul de procedură fiscală, **se va admite contestația formulată de XX S.A. și se va anula** Decizia de impunere nr. emisă de organele fiscale din cadrul D.G.A.M.C. pentru suma de **lei** reprezentand redevența minieră.

În ceea ce privește suma de **lei** reprezentand :

lei - dobânzi aferente redevenței,
lei - penalități aferente redevenței miniere stabilită suplimentar prin Decizia de impunere nr. F-MC emisă de organele fiscale din cadrul D.G.A.M.C, se reține că stabilirea acestora în sarcina contestatarei reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul, conform principiului de drept “**accessorium sequitur principale**”, fapt pentru care urmează să se admită contestația și să se anuleze decizia de impunere contestată și pentru suma de **lei** reprezentând accesorii aferente redevenței miniere stabilită suplimentar.

Pentru considerentele reținute în prezenta decizie și în temeiul prevederilor legale invocate, se:

DECIDE

Admiterea contestației formulata de XX S.A. și anulara Deciziei de impunere nr.F-MC emisă de organele fiscale din cadrul D.G.A.M.C. pentru suma de **lei**, reprezentând :

lei - redevența minieră,
lei - dobânzi aferente redevenței,
lei - penalități aferente redevenței.

Director General